

EDITORIAL: Dues llibertats ben diferents

La jornada d'ahir va donar dues notícies de dues decisions judicials aparentment semblants, però radicalment diferents. A la ciutat belga de Gant, el jutge va decidir deixar en llibertat el raper Valtònyc a condició que no abandoni el país mentre estudia l'euroordre emesa per Espanya quan el mallorquí va decidir marxar a Bèlgica per no entrar a presó per una condemna per les lletres d'unes cançons. Segons es va saber ahir mateix, la justícia espanyola demana l'extradició per un delictes de "terrorisme". En paral·lel, l'Audiència de Navarra també va deixar en llibertat al guàrdia civil Antonio Manuel Guerrero condemnat per abusos sexuals juntament amb els quatre

amics de *La Manada* malgrat va ser enxampat per la Policia Nacional intentant renovar el seu passaport tot i tenir-lo retirat. Mentre els jutges mediten si volia escapar-se o no podrà, si ho volgués, acudir demà als Sanfermins, on fa dos anys van deixar malmesa una noia abusant d'ella en grup. Dues llibertats, però ben diferents, que tornen a posar en tela de judici –mai millor ben dit– l'homologació de la justícia espanyola en el marc europeu. Mentre qui ha fet un mal físic demostrat gaudeix de tots els beneficis possibles, qui exerceix la seva llibertat d'expressió –independentment de si agrada o no el que diu– és considerat com un terrorista.

UCI DE LA NATURA

DAVID COLELL

@DColellOrrit

ELS GOSSOS DE SARROCA DE BELLERA

Cinc anys després de la mort a trets i a bastonades d'un gos a Torà, per part del regidor Josep M. Alsina, ens assabentem d'una altra barbàrie semblant. El 2 de juliol passat, un veí de Sarroca de Bellera va haver de presentar-se al jutjat de Tremp per matar a trets dos gossos. El denunciador, propietari dels animals i educador caní, va veure que els gossos s'allunyaven d'on era ell. Quan va anar-los a buscar, va sentir trets i els va trobar morts al costat d'un home armat amb una escopeta. Aquest acusava els gossos, ja cadàvers, de voler atacar un vedell. Però, segons el propietari de les mascotes, eren gossos molt sociables. Igual que va passar a Torà, a banda de la salvatjada comesa amb uns gossos que no havien fet cap mal, també cal apuntar que s'ha disparat una arma a prop de persones i habitatges. Creiem que la justícia no és prou ferma a l'hora d'aplicar la normativa contra el maltractament animal. Recordem que el cas de Torà es va tancar amb l'absolució de l'acusat, malgrat que els testimonis de la Guàrdia Civil sostinguessin que el gos no era agressiu. La Plataforma Animalista Terres de Lleida també ha denunciat el crim de Sarroca i espera que el responsable sigui castigat per evitar noves amenaces sobre animals i persones.

ERMENGOPOLYS

El Castell del Rei o la Terrassa de la Suda

ITARDE, QUERIDO!
MARISA GARCIA VIÑALS

Aquest darrer clar de lluna em vaig sentir més nostàlgica que llunàtica. No vaig voler enclaustrarme dins la Seu Vella. Havent fet una mossada al sofisticat "1203", a petar de gent guapa insolentment jove (com enyoro la genuïna Sibila!), junt amb la comitiva real i reial, vam enfilat la pujada rumb a la Suda. Feia mesos que no grimpava per aquests àrids indrets, fèrtils en records. La rampa que serpenteja l'accés al cim del turó va estar una sorpresa grata malgrat el desnivell, il·luminat per uns fanals de disseny que algú de la colla va fer servir de desfibril·ladors cardíacs. Felicito els urbanistes municipals. Per a quan, però, ¿un ascensor, o uns quants *coolies* asiàtics o autòctons per carregar-nos a coll-i-bé? És el suggeriment d'una ciutadana participativa de les que exciten al paer Fèlix Larrosa, per sumar-se a la proposta que el veïnat digui la seva sobre els afers de la ciutat...

Com sigui, finalment, fem el cim! Algú del seguici troba a faltar l'antena de Radio Lérida, EAJ-42; un altre busca les pedres originals de l'alcassaba sarraïna, aquella ciutadella de la Mitja Lluna; elles, pràctiques, passen del rei del castell i busquen on asseure's en la col·lapsada terrassa en què han convertit la Suda. ¿Qui ha dit que les lleidatanes

Al Castell del Rei reina l'efebocràcia que sustenta que la nit és patrimoni de la gent pretesament jove

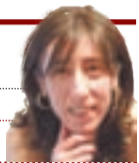
i els lleidatans vivim d'esquena a la Seu Vella? La vella esplanada àrida, aquesta nit és farcida de sofàs, tauletes i *box* rectangulars que em recorden els bungalows on l'Ensenyament de la Generalitat encabeix els soferts nens i nenes. Atès que la idea de suar la Suda és d'una servidora, m'apropo a un dels *box* per demanar la consumició. M'atén una bonica noia, que, amb dolcesa, em prega li parli en castellà. És colombiana. Ens caiem bé. No vull ni pensar què hauria passat si ella hagués estat una mahometana de l'Al-Andalus. Em perd la Història. Retorno al grup. Un sec gintònic m'acara al campanar de la Seu Vella, presidit per una lluna plena, que projectaria ombres ectoplasmàtiques si no fos per la contaminació lumínica del monument, i del tòpic disseny de llums de la terrassa. Una terrassa monotemàtica, on un *disc-jockey* força avorrit, evacua ritmes pretesament *chill out*, és a dir, relaxadors. En aquestes, un xalat melòman de la comitiva, s'atansa a la rudimentària taula de control del dj: "Sis plau, el *Clair de Lune* de Debussy". Amablement, el tècnic l'engega a fer punyetes...

Conclusions: al Castell del Rei regna l'efebocràcia que sustenta que la nit és patrimoni de la gent pretesament jove. Vam haver de fugir perseguits pel *chill out*.

El ressorgir de l'estació d'Ordino

L'empresari andorrà Joan Viladomat agafa les regnes i impulsa un telecabina emblemàtic, que entrarà en marxa aquest any

CARME QUINTANA
@CarmeQuintanaPr
Lleida

En una entrevista concedida a LA MAÑANA, Joan Viladomat ens explica els nous projectes per a l'estació d'Ordino-Arcalís i ens fa arribar un vídeo amb el nou telecabina que s'instal·larà al complex i que és previst que entri en marxa la propera temporada.

L'estació d'Ordino-Arcalís, al Principat d'Andorra, serà la que obrirà abans del Pirineu i la que tancarà més tard. Així ens explica l'empresari andorrà Joan Viladomat a LA MAÑANA com concebeix el futur proper per aquest complex hivernal.

Precisament fa pocs dies la família Viladomat ha agafat les regnes de la gestió d'aquestes pistes en firmar amb el Comú d'Ordino un contracte de concessió per explotar l'estació durant els propers 50 anys.

L'entrada de Viladomat a les pistes d'Ordino arriba després que decidís apartar-se del projecte de Grandvalira, una dissolució que "està en marxa i que serà efectiva el 31 de maig de 2019". D'aquesta manera, els Viladomat passaran a gestionar les estacions de Pas de la Casa, Grau Roig, Encamp i Ordino Arcalís.

L'arribada dels Viladomat a Ordino-Arcalís s'ha traduït en la propera instal·lació d'un telecabina

FOTO: / Fabricat a Àustria, així serà el nou telecabina de l'estació d'esquí d'Ordino-Arcalís

emblemàtic, que ha estat produït a Àustria i que suposa una inversió de 7 milions d'euros.

LES OBRES JA HAN COMENÇAT

Les obres de preparació a les pistes ja han començat, segons informa Viladomat, i també els treballs per la instal·lació de nous canons de neu, amb l'objectiu de què tot estigui ja en marxa la propera temporada d'esquí.

L'empresari andorrà augura que en un futur proper "la foto final" al Principat d'Andorra serà la posada en marxa d'un forfait vàlid per a tot el país en un nou model de gestió on la part pública (els Comuns) decidiran com volen les seves muntanyes i el sector privat explotarà el projecte sobre el terreny.

A principis de juny va tenir lloc

FOTO: / Joan Viladomat, en una foto d'arxiu

a Ordino la signatura de l'acord per la compra-venda d'accions, per la qual la societat de la família Viladomat comprava el 76% de les accions de Secnoa, societat fins aleshores 100% de titularitat pública i que s'encarregava de gestionar i controlar l'estació

d'esquí de la parròquia d'Ordino.

DUES MANERES DE PENSAR

La dissolució de Grandvalira (el domini esquiable més gran dels Pirineus) arribarà després que les dues empreses gestores tinguin dues maneres de pensar.

Aplaudeix el nou Aeroport si no hi ha afectació a les pistes

Joan Viladomat aplaudeix la construcció d'un aeroport de primer nivell al Principat d'Andorra sempre que no hi hagi afectacions sobre les pistes d'esquí que hi hauria properes, principalment les de Grau Roig.

"Els nostres enginyers estan estudiant el tema per veure si hi ha afectació perquè si n'hi hagués ens oposarem", afirma, però afegeix que si finalment es pot fer "no ens oposarem" ja que considera molt positiu que "clients per exemple de Rússia o Anglaterra puguin arribar directament".

Viladomat indicà que des de les pistes de Pas de la Casa i Grau Roig s'han posat a disposició de la Cambra de Comerç i Indústria d'Andorra, que lidera el projecte, per estudiar les possibilitats de construir aquesta infraestructura.

Segons va avançar LA MAÑANA, l'aeroport es projecta en una recta molt llarga que hi ha entre la població de Soldeu i les pistes de Grau Roig, per tant, a tocar de l'actual domini de Grandvalira.

Salàs de Pallars acull aquest dissabte una nova edició de Festipallars

L'onzena edició del Festipallars arriba amb molta força aquest dissabte, 7 de juliol a la platja del Piolet de Salàs de Pallars. Aquest festival, s'organitza conjuntament entre els ajuntaments de Salàs de Pallars com a municipi acollidors d'aquesta edició, Senterada, Talarn, Isona i Conca Dellà, la Pobla de Segur i Tremp més el Consell Comarcal i la Di-

recció General de Joventut. El Festipallars compleix onze anys sense perdre l'objectiu de donar veu i visibilitat als músics pallaresos en un entorn immillorable des del qual es gaudeix d'una gran experiència musical, incorporant novetats com paradetes artesanes, activitats nàutiques, sortejos i més sorpreses pensades per als joves de la comarca.

Projecte per insoritzar una planta de la Biblioteca Sant Agustí de la Seu d'Urgell

El Govern municipal de la Seu d'Urgell proposarà en el ple que se celebrarà el pròxim dilluns 9 de juliol l'aprovació del projecte d'insonorització de la planta quarta, coneguda com a sala polivalent, de la Biblioteca Sant Agustí de la ciutat. Aquesta proposta s'inclou en el punt de l'ordre del dia sobre expedients de modificació de crèdit per tal d'incloure una

partida d'inversió de 16.000 euros per poder realitzar la reforma d'aquesta sala de la biblioteca.

La planta quarta, que està oberta mitjançant un doble espai a la planta tercera, quan acull la celebració de conferències, presentacions de llibres, xerrades, entre d'altres activitats, invalida l'ús de la tercera planta, on hi ha la sala d'estudi. Per evitar molès-

ties a la resta els usuaris de la biblioteca es preveu tancar el doble espai existent entre les plantes tercera i quarta de l'edifici, amb la instal·lació d'uns paraments de vidre, de manera que les dues plantes quedin aïllades acústicament. D'altra banda, a la planta quarta també s'hi conserva la documentació més antiga de la biblioteca (anterior a 1850 i fins al 1963, any en que s'instaurà el Dipòsit legal i fou obligatori cedir diversos exemplars a les biblioteques provincials i a la Biblioteca de Catalunya), així com les obres creades per autors de la comarca (autors, directors, il·lustradors).